

Forhøjelser à 10 Kr. udgøre paa Forslaget 2,114 Kr., altsaa godt $\frac{1}{20}$. Det vil ganske sikkert være umuligt at finde en eneste tilsvarende eller lignende Post paa Finansloven, der i et halvt Aarhundrede kun er forhøjet med 5 pCt.

Derfor tror jeg, at det tør siges, at man her har et ret interessant Eksempel paa en Ydelses Fastsættelse efter forskellige Værdimaalere, og Resultatet er sikkert det, at man ingenlunde skal være for hastig til at sige her, at det er et Forhold, der har bestaaet i en meget lang Aarrække, det er gammelt, det maa altsaa bort, her maa reformeres, vi maa gaa over til som ellers at betale en fast kontant Ydelse.

Jeg skal endnu bemærke, at naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) bl. a. udtalte, at Økonomen foruden alt dette havde en Mængde Brænde, vist 227 Favne, saa vil det sige til Opvarmning af hele Skolen, Alumniatet, Elevernes Værelser o. s. v. Økonomen har derimod en Forpligtelse til at save alt dette Brænde og faa det kørt omkring til de forskellige Bygninger, hvilket medfører en aarlig Udgift af 13—1,400 Kr. Det maa erindres, naar man ser Summen her, at vedkommende Spisevært ikke blot er Spisevært, men ogsaa har hele Pedelforretningen, hele Arbejdet ved Akademiet med Renholdelse o. s. v. Jeg skal nævne de mange Ildtændere, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds omtalte. Ja, han maa holde en Fyrbøder; der er 80 Fyrsteder, hvor der om Vinteren daglig skal tændes Ild. 80 Fyrsteder med 210 Vinterdage, det giver allerede 16,800 Opfyringer, og i de fleste Fyrsteder opfyres der 2 Gange om Dagen, f. Eks. paa Elevernes Værelser, hvor der bor 2 og 2. Der fyres ikke Dagen igennem, naar de ere paa Skolen. Naar man nu blot regner 2 Opfyringer om Dagen, er man oppe paa 40,000 Opfyringer om Vinteren, og det er givet, at naar man har 100,000 Ildtændere til Raadighed og skal tænde Fyr 40,000 Gange, kan man ikke hælde hele Skovfulde af Ildtændere paa.

Jeg har fremsat disse Bemærkninger for at henlede Opmærksomheden paa, at der virkelig synes her at være et Eksempel paa, at det vilde være meget praktisk, om vi ikke blot her, men mange andre Steder havde fastsat saadanne Ydelser, Godtgørelser, Lønninger o. s. v. ikke med en bestemt Sum, som man ved altid stiger og aldrig kommer nedad, men ved Værdimaalere, saaledes som der anvendes

her. Naar man her gennem et Tidsrum af 50 Aar kun er kommen til en Forhøjelse af 5 pCt., synes denne Ordning at have staaet sin Prøve. Det vil være ganske umuligt noget Sted paa Finansloven under lignende Forhold at finde Summer, der i 50 Aar kun ere forhøjede med 5 pCt. Snarere vil man naa til saadant noget som 50 pCt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Selvfølgelig kan der siges meget til Forsvar for disse Naturalydelser, Kapitelstakster o. s. v., men Flertallet i dette Ting var ikke ganske enig med det ærede Medlem, der nu talte, da man vedtog Tiendeafsløsningsloven, for da tog man netop den vekslende Kapitels-takst bort og satte en fast i Stedet.

K. M. Klausen: Jeg skal tillade mig at gøre et Par enkelte Bemærkninger til den højtærede Minister. Han mente, at de Tilskud, som Københavns Kommune skulde have, skulde vi ikke bevilge i smaa Portioner. Nej, jeg vil ogsaa helst begynde med de store, det er meget sandt; for naar Københavns Kommune til sit Skolevæsen faar et Tilskud af 375,000 Kr., men der, hvis København skulde have lige saa meget som Frederiksberg, vilde tilkomme den 800,000, har jeg ikke noget imod, at vi begynde dermed, og saa kunde det endda vente lidt med de smaa Portioner. Men det har vist sig, at i Hovedsagen have vi aldrig kunnet faa, hvad vi skulde have, og saa tænkte jeg mig, at naar vi nu vare beskedne og bad om de smaa Portioner, saa vilde det være godt; men saa kan det heller ikke gaa.

Den højtærede Minister sagde: Da Tilskuddene til Skolevæsenet bleve forøgede gennem de to Lønningslove, fik København i Forhold til den Stigning, som det øvrige Land fik. Det er ikke rigtigt, det fik København slet ikke. Nej, der blev lagt et helt andet Forhold til Grund for det Tilskud, København fik, end for det øvrige Land. Ude i Landet gav man Tilskuddene som Lønningstillæg til Lærerne; Kommunerne betalte Grundlønnen, og Statens Tilskud er de Lønningstillæg, som gives til Lærerne, altsaa Alderstillæg. Jeg havde gerne set, at det samme Forhold var blevet lagt til Grund her i København, saa vilde Tilskuddene være blevne langt større. Nej, man gjorde noget andet. Man lagde i København Børnetallet til Grund, men et helt andet Forhold ude i Landet, og det var i meget høj Grad til Skade for